

“ఏటికేతంబెట్టి ఎయిపుట్లు పండితై”

“ఏటికేతంబెట్టి ఎయిపుట్లు పండితై ఎన్నడో మెతుకెరగరన్నా.....నేను గంజిలో మెతుకెరుగరన్నా”
ఈ పాట యాదికచ్చినా, చదివినా, ఎక్కడన్నా విన్నా నాకు మా ఊరు యాదికత్తది. రైతు బతుకు యాదికత్తది. పాటలు పాడుకుంట మోటుగొట్టేటి నారాయణ రెడ్డి యాదికత్తడు. నా మనసంతెక్కడెక్కన్నో తిరుగుతుంటది.

కీలకనామ సంవత్సరమచ్చింది. మా చెరువెండి ఎరగప్పయింది. పంటలు పండే బూములన్ని నెర్రెలు వాసినయి. ఎక్కడ జూసినా దుబ్బ గొట్లాడుతంది. బాయిల్ల నీల్లు పాతాలం లోతులున్నయి. రోహిణి కార్తి రాంగనే వాన సిసుక్కోసం ఎదురుసూత్తండ్రు జెనం. ఆయుటి పూనుతె మంచిగుండని అంగలార్పిండ్రు. మొగులుమీన సిన్న మబ్బుతునుక కనవడితె సంబురపడిండ్రు. గాలచ్చి ఆ మబ్బు తేలిపోంగనే కండ్లపాంటి నీల్లు దీసుకున్నారు. పెద్ద పూసాల, చిన్న పూసాల(పునర్వసు, పుష్యమి) కార్తులచ్చినా ఇగ వానసినుకు పడకపోతె ఏడ్చిమొత్తుకున్నారు. ఇయ్యేడు గూడ దేవుడు మామీన దయజూపెటట్టు లేడని ఏడ్చిండ్రు. కప్ప తల్లాడిండ్రు. వానదేవుని బతుకమ్మ పాట పాడిండ్రు. పారుగూల్లెనుంచి అయ్యగార్ని తీసుకచ్చి విరాటపర్వం కత సెప్పిచ్చిండ్రు. అయినా గని ఒక్క సినుకు రాలలే. మగ, పుబ్బ కార్తులల్ల గూడ బజార్లపాంటి దుమ్ములేసింది.

ఇగ గా ఏడు మస్తు కరువచ్చింది. సాన మందిండ్రల్ల ఒక్క వడ్లిత్తన్న లేదు. కొద్దిగోతీరుగున్నోడు గూడ గడుకంబలి తాగవలసచ్చింది. అద్దరికినా ఎక్కోనే అనుకున్నరందరు. గప్పున్నేను ఎలిగేట్ల పదకొండో తరగతి సదువుతన్న. గా యేడే కొత్తగ బోర్డు పరీక్షకు పోవాలె. తిండిమందమన్న కొన్ని వడ్లిత్తులు పండిచ్చుకోవన్నని మా నాయిన్న వాగుల పొలంలున్ను, రాంమిట్టుకు యాతాలు వెట్టిండు. ఆగుల పొలం పారిచ్చే పని నాకప్పజెప్పిండు. రోజు పొలం బారియ్యాలె. ఆరేడు కిలోమీటర్లు నడిసి బడికి పోవాలె. పరీక్షకు సదువుకోవాలె. గా యేడు మస్తు కష్టపడ్డ.

రాత్తిరిదాక దీపం ముందట గూసుండి సదువుకునెటోన్ని. అటెనుక కొంతసేపు పండెటోన్ని. పండె నిద్దుర పట్టకపోవు. పెద్దరాత్తిరి లేసి యాతం బొయ్య పొయ్యెటోన్ని. కొంచెంసేపు యాతం బోసి అక్కన్నే బాయిగడ్డమీన నిద్రవొయ్యెటోన్ని మల్ల తెలివైందంటే లేసి పొలం బారిచ్చెటోన్ని. కొంతసేపు యాతంబోసి ఎంత పారిందో సూద్దామని పోయిసూతై సాపెలుపన్న పారకపోవు.

ఎక్కడినీల్చుక్కన్నే ఇనికిపోయ్యేటియి. పాలాన్ని సూత్తందె కండ్లపొంటి నీల్చచ్చేటియి. తెల్లారెవరకు పాలం బారియ్యాలె. అదెనుక బడికి నడిసిపోవాలె. బడికాల్చెమైతె సారుగొడుతడు. గందుకోసురం దువ్వదవ్వ యాతం బోసెటోన్ని. రెక్కలు గుంజుకపోయేటియి. కాళ్ళిడ్చుకపోయ్యేటియి. కడుపుల బరబర ఆకలయ్యేటిది? వరుదలోలె సెముటలు గారేటియి. అయినా గని పట్టువట్టి యాతంబోసెటోన్ని. పాద్దెక్కెవారకు మా నాయిన్నచ్చెటోడు. పాలం దిరిగి సూసెటోడు.

“నీ రెక్కలు పాడైనయి కని సగమన్న పారలే. ఇగ నువ్వు తయారై బడి పో. నేంబోత్త’ అని సాతగాకున్నా యాతం బోసెటోడు. నేను దవ్వదవ్వ³⁴ ఇంటికిపోయ్యి మొకం గడుక్కోని, బొక్కెంతోని నీల్లు సేదుకోని నెత్తిమీదికెల్లి పోసుకొని తానమయిందనిపించుకునెటోన్ని. జెప్పజెప్ప బట్టలు తొడుక్కోని ఉడుకుడుకు గడుక బువ్వ ఊదుకుంట తినెటోన్ని. అండ్ల కలుపుకుంటానికేందన్న కూరుడుకుతె కూర, లేకుంటె తొక్కు కలుపుకునెటోన్ని. అదెనుక పెరుగేసుకొని ఆటుమాటు కలుపుకోని తిని బడికురికెటోన్ని. సాయంత్రం బడినుంచచ్చినంక మల్ల పాలం బారియ్యాలె. గిట్ల ఆ యేడు ఇర్ల కట్టవడ్డ. సేతులన్ని కాయలు గాసినయి. ఒక్కోసారి నేను లేకుంటె నాయిన్న లేపిటోడు.

“తెల్లారి సుక్క పొడ్చింది పాలంబారియ్యాలె. ఆల్చెమయితది లే” అని లేపిటోడు.

రాత్తిరి పోతె నాకు దూరం నుంచి మంటలతీరుగ కనవడేటియి. గవ్వ దయ్యాలనెటోల్లు. నాకు దయ్యాలమీన నమ్ముకం లేదు. గొర్లమందలకాడ, పాలాలల్ల సలికి, సుట్టంటువెట్టుకోను పెట్టుకునే మంటలని నాకదెనుక తెల్చింది.

నేను యాతంబోసే పాలం దగ్గర్న నారాయణరెడ్డి పాలముండేటిది. అయినె పాలానికి మోటవెట్టిండు. ఓ పారోపారయినె, ఇంకోసారి నేను మొదలచ్చి పని మొదలువెట్టెటోల్లం. అయినె అచ్చిండంటె ఇగ పాటలు మొదలయ్యేటియి. రాగాల్తీసుకుంట, పాటలు పాడుకుంట మోట గొట్టెటోడు. గా పాటంటె నాకు కుషనిపిచ్చేది. అయినె కంటం³⁵ మైలుకంటెక్కో దూరమే ఇనచ్చేది.

“రారేముల్లో కల్లుదాగ పోదాము

తాటికల్లు తాగుదాము తమ్ముని పెండ్లాన్నమ్ముదాము

ఈతకల్లు తాగుదాము ఇద్దరి పెళ్ళాలమ్ముదాము

రారేముల్లో కల్లుదాగ వోదాము”

అనే పాట రాగం దీసుకుంట ఉషారుగ పాడెటోడు.

ఇంక ఏరువాక పాటను సంబరంగ పాడెటోడు. ఎడ్లను ఔఔ అని అదిలిచ్చుకుంట రాగాల్తీసెటోడు. “నడువుర రాజన్న, నువ్ నడువుర మల్లన్న. దవ్వదవ్వ నడిసి నువ్ పాలంబారియ్యాల

ఎంకన్న" అని ఎడ్లతోని మాట్లాడుకుంట మోట గొట్టెటోడు. గా పాటలినుకుంట నేనుత్సాహం
యాతం బోసెటోన్ని. గవ్వ నా సెవ్వల పడితె తియ్యటి పాయిసం తిన్నట్టనిపిచ్చేట.

గా నారాయణ రెడ్డే సంతోషంగ లేనప్పుడేమో గీ పాట పాడెటోడు.

ఏటికేతంబెట్టి ఎయిపుట్లు పండితై

ఎన్నడో మెతుకెరుగరన్నా

నేను గంజిలకు మెతుకెరగరన్నా

నా దేటి బతుకాయెరన్నా

నారాయణ రెడ్డి గొంతు జీర

వొంగ గీ పాట పాడెటోడు.

గీ పాట వింటుంటే రైతుల కష్టాలన్ని కండ్లముందుట్టనిపించేటియి. ఆ యేడు
దేశానికన్నంబెట్టే రైతుకే అన్నం కరువయింది. ఎన్నిక మోటలు గొట్టినా యాతం బోసినా తిండి
మందమన్న పంటపండలే. దుకాండ్లల్ల మక్కలు, దొడ్డు బియ్యం కొనుక్కచ్చు కునుడయింది. గది
యాదికచ్చినప్పుడల్ల నా కడుపుల సెయ్యివెట్టి దేవినట్టయితది. గా సంవత్సరం నేను కండ్లనిండార
నూసి అనుబగించిన.

దగ్గర దగ్గర ఇరవై ఏండ్లు గడిపినంక గిప్పుడు గూడ ఎవుసం సేసెటోల్ల బతుకులు గట్లనే
ఉన్నయి. సాలీసాలని కడుపుకు తినుడు కండ్ల వడుతనే ఉంది. ముసలోడయినా నారాయణ్రెడ్డి
కొడుకుల్తోని కల్పి ఇంకా ఎవుసం సేత్తనే ఉన్నడు. గవ్వే దొడ్డ బట్ట లేసుకుంటుండు. సగం కడుపుకే
తింటుండు.

పాటల సెప్పినట్లు యాతం, మోట పెట్టి రైతులు ఎయిపుట్లు పండిచ్చినా పండియ్యకున్నా
గంజిలకు మెతుకైతె కరువే ఐతంది. మట్టె మన్నె బొర్లే రైతు కష్టానికి తగిన ఫలం దొరుకక
ఇబ్బందులు పడుడు నూత్తుంటే గా రైతన్న పరిస్థితి మంచిగైతె బాగుండునని నా అండ్ల నేనే
మదనపడుత.....

